

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. septembra 2013. god.
Br.ref.:RK470/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KO118/13

Podnosioci

Albana Fetoshi i 12 drugih poslanika Skupštine Republike Kosovo

**Ocena ustavnosti Zakona, br. 04/L-201, o izmenama i dopunama Zakona,
br. 04/L-165, o budžetu Republike Kosovo za 2013. godinu**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su Albana Fetoshi, Visar Ymeri, Albulena Haxhiu, Albin Kurti, Liburn Aliu, Albana Gashi, Afrim Kasolli, Glauk Konjufca, Afrim Hoti, Rexhep Selimi, Emin Gërbeshi, Agim Kuleta i Muhamet Mustafa, svi poslanici Skupštine Republike Kosovo. Pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u

daljem tekstu: Sud), podnosioci zahteva su opunomoćili g-đu Albanu Fetoshi da ih zastupa.

Osporeni zakon

2. Podnosioci zahteva osporavaju Zakon, br. 04/L-2010, o izmenama i dopunama Zakona, br. 04/L-165, o budžetu Republike Kosovo za 2013. godinu (u daljem tekstu: Izmenjen Zakon o budžetu), koji je usvojen od strane Skupštine Republike Kosovo (u daljem tekstu: Skupština) dana 25. jula 2013. godine.

Predmetna stvar

3. Podnosioci zahtevaju od Suda da oceni ustavnost i zakonitost izmenjenog Zakona o budžetu, koji je usvojen od strane Skupštine odlukom br. 04-V-671 od 25. jula 2013. god.

Pravni osnov

4. Član 113.5. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovi 42. i 43. Zakona, br. 03/L-121, o Ustavnom sudu Republike Kosovo, od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 1. avgusta 2013. god., podnosioci zahteva su podneli svoj zahtev Sudu.
6. Dana 1. avgusta 2013. god., predsednik Suda je, odlukom br. GJR. KO118/13, imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je, odlukom br. KSH. KO118/13, imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Ivan Čukalović.
7. Dana 2. avgusta 2013. god., Sud je obavestio predsednika Skupštine i Vladu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vlada) o podnošenju zahteva Sudu od strane podnosioca i tražio od njih da podnesu svoje komentare, kao i bilo kakva dokumenta za koja smatraju da su neophodna u vezi sa zahtevom.
8. Istog dana, predsednik Republike Kosovo je obavešten o zahtevu koji su podnosioci podneli Sudu.
9. Dana 7. avgusta 2013. god., Sud je od predsednika Skupštine Republike Kosovo primio sledeća dokumenta:
 - a. konačni izveštaj odbora za budžet i finansije od 19. jula 2013. god. u vezi sa Nacrtom izmenjenog Zakona o budžetu,
 - b. transkript sa plenarne sednice Skupštine od 25. jula 2013. god.,
 - c. zapisnik sa plenarne sednice Skupštine od 25. jula 2013. god.,

- d. registar elektronskog glasanja,
 - e. odluku Skupštine od 25. jula 2013. god. o usvajanju izmenjenog Zakona o budžetu (odluka br. 04-V-671),
 - f. kopiju izmenjenog Zakona o budžetu.
10. Dana 29. avgusta 2013. godine Vlada je Sudu dostavila komentare u vezi sa slučajem KO 118/13.
 11. Dana 30. avgusta 2013. godine podnosioci zahteva su obavешteni u vezi sa komentarima Vlade.
 12. Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj koji je pripremila sudija izvestilac, sudija Snezhana Botusharova i preporučila Sudu u punom sastavu.
 13. Dana 2. septembra 2013. god., Sud je većao i glasao o zahtevu.

Pregled činjenica

14. Dana 17. juna 2013. god. Vlada je odlučila da usvoji Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu i naložila generalnom sekretaru Kancelarije premijera da podnese Nacrt Zakona Skupštini na razmatranje i usvajanje.
15. Dana 18. juna 2013. god., predsednik Skupštine je prosledio svim poslanicima Skupštine Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu. Pored toga, Odboru za budžet i finansije je određen zadatak da razmotri Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu i da Skupštini podnese izveštaj sa preporukama.
16. Dana 26. juna 2013. god., Odbor za budžet i finansije je razmotrio Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu i preporučio Skupštini da usvoji ovaj Nacrt Zakona u prvom čitanju.
17. Dana 11. jula 2013. god., shodno članu 65.1. Ustava i članovima 58. i 84. Poslovnika o radu Skupštine, Skupština je odlukom br. 04-V-646 u prvom čitanju usvojila u principu Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu sa 49 glasova za, 35 protiv i nijednim uzdržanim.
18. Dana 19. jula 2013. god., Odbor za budžet i finansije je, po drugi put, razmotrio Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu i preporučio Skupštini da usvoji ovaj Nacrt Zakona u drugom čitanju.
19. Dana 25. jula 2013. god., u skladu sa članom 65.1. Ustava i članovima 58. i 84. Poslovnika o radu Skupštine, Skupština, je odlukom br. 04-V-671, u drugom čitanju, usvojila Nacrt izmenjenog Zakona o budžetu sa 51 glasom za, 31 protiv i 2 uzdržana.

20. Dana 1. avgusta 2013. god., u skladu sa članom 113.5. Ustava i članovima 42. i 43. Zakona, podnosioci su podneli zahtev ovom Sudu za ocenu ustavnosti Nacrta izmenjenog Zakona o budžetu, osporavajući njegov sadržaj.

Argumenti koje su izneli podnosioci zahteva

21. Podnosioci zahteva smatraju da član 2. Nacrta izmenjenog Zakona o budžetu koji glasi kao što sledi: *“Sva prikupljena sredstva od uvoza robe od registriranih preduzeća u severnoj Mitrovici, Zubin Potoku, Leposaviću ili Zvečanu, koja su namenjena za potrošnju u ovim opštinama, u trenutku ulaska na Kosovo preko graničnih prelaza Jarinje (tačka 1) ili Brnjak (tačka 31), trebaju se poslati Fondu Kosova, gde će se identifikovati i registrovati u ISUFK, i podeliti Fondu za razvoj poverenja, koji će biti stvoren u komercijalnoj banci od Specijalnog predstavnika Evropske unije”* krši Ustav.
22. Oni tvrde da gorenavedeni član krši član 119.4. [Osnovna načela] Ustava, koji glasi: *“Republika Kosovo će podržati blagostanje svih svojih stanovnika putem pospešivanja održivog ekonomskog razvoja.”*
23. Prema mišljenu podnosilaca, *“[...] termin promovise blagostanje za sve građane i izražava duh jednakosti i nediskriminacije svih građana pred zakonom i angažovanje državnih organa bez razlike za bilo koju pripadnost građana. Dakle, promovisanje blagostanja za svakog građanina izražava ravnopravno angažovanje bez ijedne razlike od strane državnih organa, u pogledu ekonomskih odnosa, uključujući ovde sve ekonomske aspekte, počevši od makroekonomskih faktora do stvaranja uslova u mikroekonomiji.”*
24. Podnosioci zahteva se dalje pozivaju na član 3. stav 1. i 2. Ustava koji glasi:
- „1. Republika Kosovo je multietničko društvo, koje se sastoji od Albanaca i ostalih zajednica, kojom se upravlja na demokratski način, poštujući vladavinu zakona, preko zakonodavnih, izvršnih i pravosudnih institucija.*
- 2. Sprovođenje javne vlasti u Republici Kosovo se zasniva na načelu jednakosti svih građana pred zakonom i poštovanju međunarodno priznatih prava i osnovnih sloboda, kao i zaštiti prava i učešća svih zajednica i njihovih pripadnika.”*
- Po njihovom mišljenju, *“Država, uz garanciju jednakosti u javnom pristupu, u ovom slučaju promovisanja blagostanja građana, treba da vodi računa da ovaj pristup ne krši pojedinačna i kolektivna prava bilo koje zajednice unutar teritorije Republike Kosova.”* U ovom pogledu, prema podnosiocima zahteva, *“U konkretnom slučaju, nemoguće je da Razvojni fond poverenja bude u skladu sa načelom ravnopravnosti izraženim odredbama ovog ustavnog stava.”*
25. Podnosioci zahteva takođe tvrde da i član 2. Nacrta izmenjenog Zakona o budžetu krši član 120.1. [Javne finansije] Ustava. Član 120.1. glasi: *“Javne finansije i prikupljanje javnih prihoda se zasniva na načelu odgovornosti, efikasnosti i transparentnosti.”*

26. Prema mišljenju podnosioca zahteva, na osnovu ovog člana postoji “[...] ustavna obaveza da troškovi i prikupljanje javnih prihoda treba da se baziraju na načelima polaganja računa.”, gde polaganje računa uključuje “[...] odgovornost budžetskih organizacija (konkretno obuhvata državne organe kojima je data nadležnost za upravljanje javnim finansijama) da sve njihove radnje usklađuju sa ustavno-zakonskim standardima na osnovu kojih se koncipira odgovornost ovih budžetskih organizacija.” i “[...] odgovornost organa da izveštava o njegovoj finansijskoj aktivnosti i da to uradi u skladu sa zakonskim propisima zasnovanim na ustavnim načelima, koja su prethodno tretirana.”
27. U vezi s tim, podnosioci zahteva tvrde da odredbe izmenjenog Zakona o budžetu uvek moraju da budu u skladu sa normom koja proizilazi iz Zakona br. 03/L-048 o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama, da “javni novac koristiće se samo za usvojene javne ciljeve. Nijedan javni autoritet, budžetska organizacija, lice ili preduzeće ne može da zloupotrebi ili da pogrešno potroši javni novac.” (Vidi član 17. Zakona o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama) Stoga, prema podnosiocima zahteva, korišćenje i izdvajanje ovih javnih sredstava može da se vrši samo uz prethodno odobravanje koje je definisano opštim aktom usvojenim od strane Skupštine.
28. Podnosioci zahteva dalje navode da ne može ni na koji način da se formira posebni fond zbog centralizacije raspodele finansijskih sredstava od budžeta Kosova na osnovu člana 17.2. Zakona o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama koji glasi kao što sledi: “Rashodi (potrošnja) i drugo korišćenje javnog novca obaviće se samo od izdvojenih i alociranih/raspoređenih sredstava i to samo u skladu sa postupcima iz stava 2. člana 38. ovog zakona, koji su utvrđeni u pravilima o FUK.”
29. Stoga, po mišljenju podnosioca, poreski prihodi treba da se raspodele po računima koji su deo jedinstvenog računa trezora koji se sastoji od svih računa i podračuna koji su u Centralnom bankarskom autoritetu Kosova, u skladu sa članom 18.1. Zakona o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama koji glasi kao što sledi: “[...] Svi ovi računi i pod-računi biće DEO Jedinstvenog računa Trezora. Sva isplata i potrošnja javnog novca treba da se uradi preko Jedinstvenog računa Trezora.” Stoga, prema podnosiocima zahteva osnivanje Poverilačkog fonda za razvoj u bilo kojoj komercijalnoj banci je u suprotnosti sa ovom odredbom.
30. Podnosioci zahteva tvrde da “Zakon br. 03/L-048 o upravljanju javnim finansijama i odgovornosti br. 03/L-048 nije predvideo mogućnost raspodele finansijskih sredstava bez prethodne projekcije jedne budžetske organizacije u skladu sa Zakonom o budžetskoj raspodeli, takva sredstva se ne mogu registrovati kod ISUKF (Informativni sistem o upravljanju kosovskim finansijama) a da se zatim dostave na jedan račun, a još manje na jedan račun koji nije deo JRT-a.”

31. Podnosioci zahteva dalje navode da, “[...] prema odredbama stava 9. člana 20. Zakona o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama u vezi sa Pripremom i razmatranjem predloga budžeta i zahteva za budžetsko izdvajanje, nije predviđena zakonska mogućnost za pokretanje budžetskog razmatranja gde se uključuje osnivanje jednog fonda za raspodelu sredstava u jedan poseban fond.” U vezi s tim, oni se pozivaju na član 20.9. koji glasi kao što sledi:

“ ...

20.9 Predlog Zakona o Godišnjim Izdvajanjima utvrdiće izdvajanja za sve budžetske organizacije koji treba da obuhvati:

(a) u slučaju izdvajanja za jednu budžetsku organizaciju klasifikaciju svake dotičnog rashoda u skladu sa primenljivom metodologijom o klasifikaciji; uključujući tekuće opšte rashode za prethodnu fiskalnu godinu, procenjene tekuće opšte rashode za ovu fiskalnu godinu;

(b) u slučaju jednog izdvajanja za isplatu jednog dozvoljenog duga na osnovu ovog zakona, iznos (ako postoji) koji je izdvojen:

(i) za isplatu kamate, ili druge iznose koji se odnose na kamatu duga;

(ii) za otplatu glavnice duga;

(iii) za isplatu novčanih kazni ili drugih iznosa koji su obračunati zbog kašnjenja isplate, ako postoje; i

(iv) za plaćanje bilo kojeg iznosa u vezi sa dugom, ako postoji; i

(c) u slučaju nepredviđenih rashoda (rezervnih rashoda), predloženo izdvajanje koje ne premašuje pet posto (5%) od ukupnog iznosa rashoda.

...”

32. Podnosioci zahteva dalje navode da član 2. Nacrta izmenjenog Zakona o budžetu naglašava da će osnivanje Poverilačkog fonda za razvoj biti izvršeno od strane specijalnog predstavnika EU na Kosovu. Oni tvrde da specijalni predstavnik EU nema ustavno ovlašćenje da osniva takav fond i da će ovo biti u suprotnosti sa članom 4. [Oblik vladanja i podela vlasti] Ustava jer “odredbama ovog člana su jasno utvrđena načela na kojima se konsoliduje oblik vladavine državne vlasti u Republici Kosova, uključujući i podelu ovih vlasti u zakonodavnu, izvršnu i sudsku.” Oni tvrde da “takva nadležnost krši atribut izvršne vlasti, kako je definisano u odredbama stava 4. ovog člana, kao i odredbu člana 92, stav 2. i 3. u vezi sa članom 93, tačka (6) i (7) Ustava Kosova.” Jer “[...] je osnivanje ovog Fonda izvršni kvalitet koji je neotuđiv od izvršne vlasti i kao takav predstavlja ustavnu kategoriju u smislu člana 4, stav 4. i člana 92, stav 2. i 3. Ustava.”

Argumenti koje je iznela Vlada

33. Vlada navodi da „[...] osnivanje fonda za razvoj poverenja, koji ima za cilj razvijanje opština Severna Mitrovica, Zubin Potok, Leposavić i Zvečan [...] u

skladu je sa članom 58. Ustava Republike Kosova i takva se mera ne može smatrati diskriminacijom na ostatak društva. Cilj ove mere je upravo integracija društva u ekonomski, društveni, politički i kulturni život Republike Kosova, kroz povećanje ekonomskog razvoja u tim opštinama koje pripadaju srpskoj manjini i promovisanje pune i efektivne ravnopravnosti između pripadnika zajednica.“

34. Štaviše, Vlada smatra da su „[...] odredbe ovog zakona u potpunom skladu sa unitarnim karakterom Republike Kosova u pogledu prikupljanja prihoda, pošto se prikupljaju na isti način na svim prelazima Republike Kosova, u skladu sa istim zakonima na snazi na celoj teritoriji Republike Kosova koji se onda šalju u Fond Kosova.“
35. Pored toga, Vlada primećuje da „na osnovu zaključaka Radne grupe za carine između Srbije i Kosova posredovane od EU-a, od 10. do 17. januara 2013. predviđa se osnivanje fonda za razvoj poverenja [...]“, koji će biti “[...] pod nadzorom Odbora koji se sastoji od ministra finansija, EUSR i predstavnika kosovskih Srba.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

36. U skladu sa članom 113.5. Ustava, zadatak Suda je da oceni da li je sadržaj osporenog zakona u suprotnosti sa Ustavom onako kao što tvrde podnosioci zahteva. U tom smislu, podnosioci tvrde da osporeni zakon krši članove 3.1. i 3.2, 4, 19.4, 92.2. i 92.3, 93.6. i 93.7, 119.4. i 120.1. Ustava i razne odredbe Zakona br. 03/L-048 o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama.
37. U vezi sa tim, Sud primećuje da, kada je neki zakon ili akt na razmatranju, na osnovu člana 113.5. Ustava, postupak ocenjivanja će biti suspenzivne prirode, tako što će biti zabranjeno objavljivanje zakona, sve dok Sud ne donese konačnu odluku o slučaju. U skladu sa članom 43. (2) Zakona, ako se neki zakon usvojen od strane Skupštine ospori na osnovu člana 113.5. Ustava „*takav zakon [...] se treba proslediti predsedniku Republike Kosova za objavljivanje, u skladu sa modalitetom određenim konačnom odlukom Ustavnog suda po pitanju ovog spora.*“, što znači da usvojeni Zakon ne bi trebalo vratiti Skupštini nego se mora proslediti predsedniku Republike Kosovo za objavljivanje zakona bez članova koje je Sud u svojoj presudi proglasio nekompatibilnim sa Ustavom.
38. Što se tiče tvrdnje podnosilaca da osporeni zakon povređuje odredbe Zakona br. 03/L-048 o upravljanju i odgovornostima za rad u javnim finansijama, Sud ponavlja svoj stav da je, na osnovu člana 112. [Opšta načela] Ustava, nadležan da oceni samo ustavnost osporenog zakona, a ne i zakonitost istog. Sledi da je ovaj deo zahteva van nadležnosti Suda po članu 112. Ustava i sledstveno nije u saglasnosti *ratione materiae* sa Ustavom.
39. Što se tiče navoda podnosilaca da osporeni Zakon povređuje stavove 1. i 2. člana 3. [Jednakost pred Zakonom], stav 4. člana 19. [Opšta načela] i stav 1. člana 120. [Javne finansije] Ustava, Sud se poziva na stav 1.3. člana 42. [Tačnost

podneska] Zakona o Ustavnom sudu, gde se predviđa da se moraju podneti, između ostalog, i sledeće informacije: *dokaze na kojima se zasniva spor.*”

40. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da su podnosioci zahteva samo apstraktno naveli navodnu neustavnost osporenog zakona, i da nisu potvrdili na ubedljiv način da bi osporeni zakon kršio svaki član Ustava na koje se oni pozivaju i nisu predložili dokaze kojima bi potkrepili svoje navode.
41. Što se tiče navodnog kršenja člana 120. Ustava, koji predviđa da: *“Javne finansije i ubiranje javnih prihoda se zasniva na načelu odgovornosti, efikasnosti i transparentnosti”*, podnosioci zahteva su se zadržali na tome šta odgovornost u ovom slučaju treba da obuhvati i kako će državni organ moći da izveštava o svojim radnjama bez postojanja obaveze da deluje na specifičan način.
42. U vezi sa ovom žalbom, Sud je mišljenja da podnosioci zahteva nisu izgradili slučaj o kršenju prava na koje se oni pozivaju, a niti su podneli *prima facie* dokaze o tim kršenjima (Vidi, Vanek protiv Republike Slovačke, zahtev br. 53363/99, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću, od 31. maja 2005. god., i slučaj KI 70/11, podnosioci zahteva Faik Hima, Magbule Hima, Bestar Hima, Rešenje o neprihvatljivosti od 13. decembra 2011. god.).
43. Sledi da je ovaj deo zahteva očigledno neosnovan, u skladu sa pravilom 36.1(c) Poslovnika o radu koje predviđa da: *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”*
44. Konačno, podnosioci zahteva tvrde da osnivanje Poverilačkog fonda za razvoj od strane SPEU (specijalni predstavnik Evropske unije), kao što se navodi u članu 2. osporenog Zakona, krši član 4. [Oblik vladanja i podela vlasti], kao i stavove 2. i 3. člana 92. [Opšta načela] i stavove 6. i 7. člana 93. [Nadležnosti Vlade] Ustava. Po njihovom mišljenju, SPEU nema „ustavna ovlašćenja“ pod tim članovima da osniva takav poseban fond, jer, na osnovu tih ustavnih odredaba, to je neotuđiva nadležnost izvršne vlasti.
45. U ovom smislu, Sud primećuje da član 2. osporenog Zakona predviđa da: *“Sva prikupljena sredstva od uvoza robe od registriranih preduzeća u severnoj Mitrovici, Zubin Potoku, Leposaviću ili Zvečanu, koja su namenjena za potrošnju u ovim opštinama, u trenutku ulaska na Kosovo preko graničnih prelaza Jarinje (tačka 1) ili Brnjak (tačka 31), trebaju se poslati Fondu Kosova, gde će se identifikovati i registrovati u ISUFK, i podeliti Fondu za razvoj poverenja, koji će biti stvoren u komercijalnoj banci od Specijalnog predstavnika Evropske unije”*.
46. Što se tiče žalbe podnosioca, Sud primećuje da gorenavedeni član ne definiše nikakve modalitete u vezi sa osnivanjem Poverilačkog fonda za razvoj od strane SPEU, a kamoli da bi se to moglo protumačiti kao jasno delegiranje izvršnih nadležnosti sa Vlade kod SPEU. Stoga, Sud nalazi da navodi podnosioca zahteva da je došlo do kršenja gorenavedenih ustavnih odredaba nisu dovoljno obrazloženi, jer oni nisu predložili ubedljive dokaze koji potkrepljuju te navode, kao što se to zahteva članom 42.1.3. Zakona o Ustavnom sudu.

47. Pored toga, Sud primećuje da je Vlada Republike Kosovo preuzela finansijske obaveze u Prvom međunarodnom sporazumu o principima koji regulišu normalizaciju odnosa između Republike Kosovo i Republike Srbije. U tački 12. ovog sporazuma, navodi se da *“do 26. aprila će biti sačinjen plan za implementaciju, koji će imati određeni vremenski rok. U sprovođenju dogovora mora se poštovati princip transparentnosti finansiranja“*, dok u tački 15. se navodi da *“dve strane će formirati Odbor za primenu dogovora uz podršku Evropske unije.”* Štaviše, Plan primene sporazuma pod tačkom 6. [Opšte odredbe] između ostalog predviđa da *“[...] način ostvarivanja principa transparentnosti finansiranja će definisati obe strane u Odboru za implementaciju”*.
48. U tom pogledu, Sud primećuje da slično ovoj situaciji bilo je i pitanje koje je pokrenula grupa poslanika pred Ustavnim sudom Savezne Republike Nemačke u vezi sa tim da li je stalni fond za spašavanje kojeg su osnovale zemlje evrozone (Evropski stabilizacioni mehanizam) u skladu sa nemačkim Ustavom. Ovo je bila posledica finansijskih obaveza Savezne Republike Nemačke koje su proizašle iz Mاستrihtskog sporazuma, gde *“[...] strane su se složile o zajedničkoj monetarnoj politici zemalja članica koja je namenjena da u fazama stvara Evropsku monetarnu uniju i konačno da se monetarna politika postane zajednička u rukama Evropskog sistema centralnih banaka (ESCB). U trećoj fazi ovog procesa, evro je uvedeno kao jedinstvena valuta.”*
49. Nemački Ustavni sud je naglasio da se ne može utvrditi da iznos datih garancija prekoračuje limit budžetskog kapaciteta u onoj meri da bi budžetska autonomija praktično postala potpuno nedelotvorna.
50. Stoga, nemački Ustavni sud je odbio kao neosnovane ustavne žalbe grupe poslanika koje su bile usmerene protiv nemačkih i evropskih pravnih instrumenata i drugih mera u vezi sa pomoći Grčkoj i sa paketom za spašavanje evra (vidi, presudu 2 BvR 987/10, 2 BvR 1485/10, 2 BvR 1099/10 od 12. septembra 2012. god.).
51. Sud primećuje da je Ustavom predviđeno da Vlada i samo Vlada može da odredi nacionalni budžet. U ovom pogledu, usvajanjem Zakona, br. 04/L-201, o izmenama i dopunama Zakona, br. 04/L-165, o budžetu Republike Kosovo za 2013. godinu, Skupština nije uskratila na ustavom nedozvoljen način svoje pravo da usvoji budžet i da kontroliše njegovo izvršenje.
52. Uzimajući žalbe podnosioca kao celinu, Sud zaključuje da zahtev mora da se odbije kao očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36.1.(c) Poslovnika o radu.
53. Međutim, Sud napominje da, ako se u daljim fazama sprovođenja ovog zakona pojave ustavna pitanja, ovlašćene stranke mogu da pokrenu takva pitanja pred ovim sudom.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.5. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 36. Poslovnika o radu, dana 2. septembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA OGLASI da se, u skladu sa članom 43. Zakona, ovaj zakon usvojen od strane Skupštine Republike Kosovo mora se proslediti predsedniku Republike Kosovo za objavljivanje;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku podnosiocima zahteva, predsedniku Republike Kosovo, predsedniku Skupštine Republike Kosovo i Vladi Kosova;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20(4) Zakona;
- V. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani